

Forbundelse med Producenterne og de næringsdrivende og derved frembringe en Klarhed og et Lys over Industriens Virksomhed her i Landet, som tidligere ikke paa den Maade er blevet fremdraget og lagt frem til Bedømmelse. Jeg tror, at det vil have sin store Betydning for Rigsdagen, der derved kan se klarere i disse Virksomheder og deres Udvikling, og jeg tror tillige, at der i den Maade, hvorpaa Toldkommissionen er gaaet til Værks, er opnaaet en større Tillid hos Industri og Haandværk, end der tidligere har været tilstede, en Tillid til, at man ikke vil forurette nogen som helst Industrigrænse, og at man kun vil gaa til en Indskrænkning i Beskyttelsen efter den allernøjeste Hensyntagen til alle nødvendige Faktorer.

Jeg skal dernæst fremsætte „Forslag til Lov om en Forhøjelse af Brændevinsbestatningen“. Dette Lovforslag, der nøje knytter sig til det i 1893 fremlagte Lovforslag, bestemmer, at den fastsatte Afgift forhøjes til 90 Dre for hver Pot Spiritus af 100 pCt. Styrke for nu bestaaende Brænderier, hvis aarlige Produktion ikke overstiger 50,000 Potter, og for alle andre til 1 Kr. De øvrige Bestemmelser i Lovforslaget ere hovedsagelig de samme, som ere Folketinget bekendte fra Lovforslaget af 1893, saaledes Bestemmelserne om den Spiritus, der anvendes til teknisk Brug, den saakaldte denaturerede Spiritus, saaledes ogsaa de nødvendige Overgangsbestemmelser, særlig angaaende de Kvantiteter af Spiritus, der forefindes ved Lovens Ikrafttræden og ligeledes Bødesystemet.

Der er dernæst i Anmærkningerne gjort Rede for, hvad der kan antages at indkomme i forøget Afgift i Kraft af dette Lovforslag. Naar da det sædvanlig producerede Antal af Potter Brændevin omsættes til Spiritus af 100 pCt., vil det deraf fremkommende Tal være 16,086,551 Potter, som med 1 Kronens Afgift vil indbringe 16,086,551 Kr., medens 794,027 Potter à 90 Dre vil indbringe 714,625 Kr., altsaa i alt 16,801,176 Kr., og naar der fragaar til teknisk Brug 500,000 Potter à 1 Kr., altsaa 500,000 Kr., vil der være tilbage 16,301,176 Kr., og da Forhøjelsen antages at bringe Forbruget til at synke til Halvdelen, idet man ikke kan gaa ud fra, at der vil blive forbrugt saa meget Brændevin ved en saa forhøjet Afgift som nu, vil denne Halvdel af Indtægten blive 8,150,588 Kr. Naar Statskassen nu klar for klar tager en Indtægt ved Spiritusbestatningen her i Landet, der kan sættes til omtrent 3,075,000 Kr., vil det egentlige Overskud efter denne Beregning altsaa udgøre lidt over 5,000,000 Kr. Der er nu i

Lovforslaget ikke som i Lovforslaget af 1893 peget paa nogen Anvendelse af det forventede Overskud. I Loven af 1893 var Overskuddet jo anvist til Kommunernes Disposition. Naar der da spørges, hvorledes man nu tænker sig Overskuddet anvendt, skal jeg derom kun udtale, at det, efter hvad jeg for tilloed mig at bemærke, først og fremmest maatte bruges til at dække Underskuddet paa Toldreformen, som jeg efter Lovforslaget kalkulerede til noget over 1 Million Kr. For det øvrige Beløb vil der derimod — deri ville vist alle være enige med mig — blive en rig og sikker Anvendelse, dersom de flere Reformers, der tiltrænges og ønskes fra saa mange Sider, skulle finde Gennemførelse ved Lovgivningsmagtens Arbejde. Jeg behøver i saa Henseende kun at pege paa Skolereformen og Retsreformen, som hver for sig vil lægge Beslag paa betydelige finansielle Midler. Med Hensyn til Lovens Ikrafttræden er den, som jeg ogsaa før har tilladt mig at antyde, idet jeg omtalte Toldloven, sat til 1ste April 1898, idet begge disse Love nødvendigvis maa træde i Kraft samtidigt.

I Forbindelse med, hvad jeg nu har udtalt om de paagældende Lovforslag, skal jeg endnu henpege paa, at Regeringen har sat sig det Maal at ville tilvejebringe Statte-reformer, ogsaa paa et andet Omraade end det her foreliggende. Det, der nemlig gennem disse Lovforslag skal Lovgives om, er jo den indirekte Beskatning her i Landet, men Regeringen finder det at være sin Opgave ogsaa med Hensyn til de direkte Beskatningsforhold at foreslaa betydningsfulde Reformers, idet man særlig ønsker at tilstræbe det Maal delvis at overføre Grundskatterne til Disposition for Kommunerne. Paa Grund af Toldkommissionens saa længe fortsatte Arbejde har det ikke været muligt ogsaa nu at fremkomme med Lovforslag i den af mig nu antydede Retning. Det var jo nemlig nødvendigt først at afvente Toldbetænkningen for at se, hvorledes Toldkommissionen gennem sine Udtalelser vilde stille sig til forskellige Statteproblemer, som maatte saa Indflydelse paa en Skattereform, idet der jo, naar man vil tage de tilbørlige Hensyn, maa ses ikke blot paa den indirekte Beskatning, men ogsaa paa den direkte Beskatning — og disse tvende i deres indbyrdes Forhold til hinanden. Nu da Betænkningen imidlertid foreligger, har jeg ikke villet opsætte straks at fremkomme med de Lovforslag, jeg har fremsat i Dag, og jeg vil udtale det Haab, at det meget snart maa lykkes ogsaa at fremsætte Lovforslag i den ny af mig paapegede Retning. Jeg skal da kun nær-